Els Rocabertí, pioners insòlits de la fotografia a distància

Inés Padrosa va resseguir l'afició del comte de Peralada per la imatge fotogràfica en les Jornades Varés
Tomàs de Rocabertí rebia lliçons de París per correspondència

La noblesa té cops amagats: a vegades, en lloc de recrear-se en els seus privilegis, se sent temptada d'explorar-ne de nous, encara que això representi haver d'endinsar-se en pràctiques tan poc adequades entre l'aristocràcia com ho devia ser a mitjan segle XIX la novíssima fotografia. Això és el que els va passar als germans Antoni i Tomàs de Rocabertí, comtes de Peralada, que van arribar a sentir tanta afició pel nou invent vingut de París, que es van convertir en els precursors involuntaris dels cursos de fotografia per correspondència.

L'arxivera i bibliotecària del Castell de Peralada, Inés Padrosa, ha documentat aquest curiós procediment en el decurs de la seva investigació sobre un antic àlbum d' imatges del castell i el seu entorn. La recerca, els resultats de la qual va presentar divendres passat dins les Jornades Antoni Varés de Girona, la va portar fins a l'Arxiu del Regne de Mallorca, on va confirmar que l'àlbum constitueix "la col·lecció fotogràfica més antiga deguda a un fotògraf amateur d'origen noble en terres gironines" i que els dos germans, però en especial Tomàs de Rocabertí, es van convertir en "els primers alumnes per correspondència d'aquesta disciplina".

Per a dos joves de la noblesa com ells, acostumats a viatjar pels interessos de les seves nombroses propietats, el contacte amb els pioners del nou invent devien ser relativament fàcils. Els dos comtes, de fet, que s'havien fet retratar per Nadar, tenien residència a París, i van tenir ocasió de visitar les exposicions universals de 1867 i 1878, on l'emergent art fotogràfic ja va disposar d'un espai distingit. No és estrany que l'1 de juny de 1886 Don Tomàs escrigui entusiasmat al seu germà que acaba d'adquirir una màquina touriste i que es disposa a prendre la seva cinquena lliçó de fotografia. Els treballs de restauració del Palau de Peralada van oferir-li aviat un tema apropiat per posar en pràctica els seus coneixements, que anirà recollint en un àlbum fotogràfic acompanyat d'observacions sobre el dia i l'hora, les condicions meteorològiques o el temps d'exposició junt amb les anotacions tècniques que recollia posteriorment del seu professor parisenc.

L'intercanvi era ben singular, en una època de comunicacions tan poc fluïdes: el comte entregava els clixés a un mosso, que els portava en carro fins a l'estació de tren, des d'on viatjaven fins a París perquè un tal Monsieur Vallette els positivés i hi adjuntés, en l'enviament de retorn, les correccions pertinents. "Aquesta prova no és pas neta del tot; hi fa falta un diafragma més petit i augmentar la posa 2 o 3 segons més", li aconsellava el mestre en un dels seus correus, i l'alumne procurava aplicar-se en el següent experiment. L'àlbum presenta principalment imatges de l'exterior del castell, però també de les col·leccions d'armes, de les obres d'art, de l'església del Carme, de l'escolania i d'altres propietats familiars com ara el castell de Requesens. No són, en general, fotografies de gran qualitat, però s'ha de reconèixer al comte que tingués prou sensibilitat per transmetre la seva afició als parents i veïns i per encarregar reportatges fotogràfics als professionals de Figueres, com Domènec Bosch o Joan Corney. És ben coneguda també la seva col·laboració amb el mecenes Josep Rubaudonadeu, impulsor de l'àlbum fotogràfic més important de l'Empordà, encomanat el 1889 al reusenc Josep M. Cañellas. Fins i tot el veterà Amis Unal de Girona va viatjar expressament al castell per admirar el seu ben proveït laboratori, subratlla Inés Padrosa.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 22-11-2016 Pàgina 28

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/1024103-els-rocaberti-pioners-insolits-de-la-fotografia-a-distancia.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui